

OZVĚNY Z ORATOŘE

3/2012

Obsah

Pout' „Od oceánu k oceánu“	3
Děti se nenudily doma a vydaly se na cestu za pokladem	5
Co nás čeká v novém roce	6
Florbalové soustředění	7
Člověk a příroda	8
Soustředění mažoretek a irských tanců	9
Taekwondo WTF - Pevnost Boyard 2012	10
Rakúske Alpy v stredisku Dona Boska	11
Maják se otřásá v základech	13
Otvíračka na Šumbarku	14
Velké letní dobrodružství	15
Prostřeno pod širým nebem	17
Maják má zahradu	18
Exotic summer v klubu Valdocco	19
Salesiáni z Polska nás opět pozvali na turnaj	21
Co z toho dítěte jednou bude?	23

Pout' „Od oceánu k oceánu“

Mezinárodní pout' "Od oceánu k oceánu" za ochranu života, rodin a demografickou situaci s kopií ikony Panny Marie Čenstochovské doputovala v neděli 26. srpna do České republiky. Pout' začala 14. června ve Vladivostoku a za tu dobu navštívila Rusko, Kazachstán, Bělorusko, Ukrajinu, Lotyšsko, Litvu a naposledy sousední Polsko.

Česká republika je celosvětově známá jako krajina odpadlá od Boha, s vymírající populací, rozvody, a v posledních letech i jako distributor pornografie a poskytovatel technik umělého oplození. Přivítání ikony v Ostravě ale svědčí i o naprosto odlišné stránce života v České republice - o živé víře. Ta nebývá sice medializována, ale zato dává naději do budoucna.

Přesunu ikony z polské Bielsko-Białe se účastnilo pět doprovodných vozidel a deset motocyklistů. Poláci se s ikonou rozloučili velmi dojemně po ranní mši svaté zpěvem písně a venku učinili špalír, kterým projelo auto s ikonou doprovázenou máváním

bílými šátky... Konvoj měl české a tematické vlajky. Hned po výjezdu od kostela začalo prudce pršet, motorkáři se však drželi statečně a konvoj rozjeli velkou rychlostí. Do našeho auta usedl pán s kamerou, který celý přesun monitoroval.

Na krátký sestřih cesty se můžete podívat na <http://www.youtube.com/watch?v=7FG3DeNsxx8&feature=youtube> .

Dopolední mši svatou v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Ostravě-Přívoze sloužil před zaplněnými lavicemi a uličkami biskupský vikář pro duchovní povolání P. Adam Rucki. Zdůraznil přirozenou souvislost mezi Matkou Boží, Pannou Marií a úsilím o ochranu života každého člověka od početí. Matka Boží je tou nejdokonalejší matkou pro spolupráci s Bohem. Připomněl, že bez mateřského rozměru Panny Marie se každé úsilí a víra mění v pouhou ideologii, zatímco ona je Matkou Života. Lidé v českých zemích touží po lásce, ale pramen lásky lze nalézt pouze v Bohu. Bůh je láska, a protože se z lidských srdcí ztratil Bůh, vytratila se i láska ve společnosti.

Všechny nás povzbudila slova o tom, že kdo se zadívá do očí P. Marie Čenstochovské, již nikdy neodejde stejný. A také, že se klidně můžeme dotýkat ikony, že je namalována tak, aby se malba nepoškodila. Asi každý zatoužil dotknout se obrazu v důvěře, že se tak dotkne samotné Matky Boží a dostane sílu pro další životní putování.

V českých zemích ještě ikona navštívila Olomouc, Koclířov, Hradec Králové, Prahu a Brno. Odtud se vydala již na putování Slovenskem. Většinou evropských zemí se dostane až do Fatimy v Portugalsku, kde se za její přítomnosti oslaví Narození Páně 25. prosince. V příštím roce bude pouť pokračovat v Americe, Austrálii a po zemích Afriky.

Kéž by vždycky taková pouť přinesla proměnu srdcí zúčastněných lidí, aby pak tu svoji proměnu přenesli i do svého nejbližšího okolí, a tak pomalu proměňovali v lásce celý svět.

(Pomocí stránek Hnutí pro život ČR www.prolife.cz zpracovala Jana)

Děti se nenudily doma a vydaly se na cestu za pokladem

Prostřední dva červencové týdny to v klubu Maják parádně žilo - na programu byly příměstské tábory, které se nesly v duchu cesty za pokladem. Děti plnily různé úkoly a soutěže, za které dostávaly zlatáčky. Každý účastník měl vyrobenou obálku, do které si zlatáčky ukládal. Soutěžilo se například v hodu létajícím talířem, poznávání stejných obrázků, vrhu pingpongovým míčkem pomocí smetáku atd. Během táborů děti také vyráběly model hradu se zahradou. Neřádili jsme ale jen v našem klubu, na návštěvu jsme zašli k našim sousedům - na středisko Šumbark i do města. Na konci každého z táborů čekal na děti sladký poklad - sladkosti, kterých si děti mohly odnést, kolik unesou, ovšem musely je nejdříve najít. Příměstské tábory v Majáku jsou velmi oblíbené, letos se jich zúčastnilo přes 30 dětí, o loňských prázdninách dokonce přes 40. Plánujeme uspořádat další také během školního roku - o podzimních a jarních prázdninách.

Ondra

Co nás čeká v novém školním roce 2012/2013

Prázdniny utekly jak voda a máme tu opět nový školní rok. A co jsme si pro děti připravili? Během prázdnin se na Městě zrekonstruoval internet klub, tzn. opravila se elektroinstalace, vymalovalo se a zakoupily se nové počítače do učebny. Počítače bylo možno pořídit za finanční pomoci Magistrátu města Havířova, od kterého jsme obdrželi 100 000 Kč. Od září už v učebně probíhají různé počítačové kroužky, výukové programy a doučování. Po zakoupení tanečních podložek se v učebně tančí jednou týdně „Stepmánie“.

Naši nabídku zájmového vzdělávání jsme rozšířili o některé nové aktivity, a to zejména pro děvčata, ale mohou se jich účastnit pochopitelně i kluci, pokud budou mít zájem.

V kroužku „Módního návrhářství“ si mohou děvčata pořídit něco pěkného na sebe, k tomu si zhotoví nějaké zajímavé doplňky, či šperky, aby se líbily.

Nově vznikl i zájmový útvar pro rodiče či prarodiče s dětmi pod názvem „Šikulky“, ve kterém budou společně vytvářet různé věci z papíru, textilu, skla a jiných materiálů. Budou malovat na textil i na hedvábí, na sklo i na dřevo. Vyrobí si šperky pomoci smaltů, zhotoví si obrázky ubrouskovou technikou či mramorováním, ušijí si prostírání atd. Mají možnost si udělat přáníčka k narozeninám a svátkům. Vyzkoušejí si mnoho zajímavých technik.

Další novou aktivitou je „Strážkyně ohně“. Zde se děvčata naučí něco dobrého uvařit a upéct, dozví se základy první pomoci, něco o módě a o tom, jak být tou správnou dívkou.

Všechny aktivity již jsou v plném proudu. Přeji dětem, aby se jim v kroužcích líbilo a aby se něco nového naučily a nám pedagogům mnoho spokojených klientů.

Anička

Florbalové soustředění

Ve dnech 6.-10. srpna proběhlo v tělocvičně ve středisku Šumbark florbalové soustředění pro zájemce o tento sport z našeho střediska. Akce se zúčastnilo 8 chlapců z pobočky Havířov-Suchá, 5 hráčů ze střediska Šumbark a dva vedoucí.

Denní program probíhal od 9.30 do 14.30 hod. Každý den byly aktivity zaměřeny na určité florbalové téma: pravidla florbalu, technika střelby a nahrávek, role útočníka, obránce, brankáře, zakládání útoků, obranná činnost, kombinační hra, sehranost týmu, sólová hra – vždy napřed ve výkladové a potom praktické formě. V polední pauze se chlapci věnovali v dolní herně i stolnímu tenisu, kalču a jiným hrám. Pro chlapce jsme měli připravené pro zpestření programu i alternativní aktivity: ringo, kopanou, hru v přírodě, ale při demokratickém hlasování vždy byli téměř všichni pro to, abychom se věnovali jen florbalu, a to jsme s Alanem respektovali. Bylo vidět, že se chlapcům soustředění líbilo a že se chtějí tomuto sportu i nadále věnovat.

Byla to však bohužel asi i poslední společná středisková florbalová akce s chlapci ze Suché, protože naše středisko od tohoto školního roku odstupuje od několikaleté florbalové aktivity na ZŠ Kpt. Jasioka v Prostřední Suché, které bylo před tím pole neorané. Mladí florbalisté ze Šumbarku, Suché a Města se vzájemně podporovali a hecovali jak ve hře, tak účastí na různých florbalových akcích a v situaci, kdy v Havířově působí pět florbalových klubů a na téměř každé škole je florbalový kroužek, to může mít pro střediskový florbal negativní konsekvence. A navíc asi i mnoho chlapců ze Suché současných i potenciálně budoucích ztratí možnost kontaktu s naším střediskem a Don Boskem.

Lubomír Děcký

Člověk a příroda

O letošních letních prázdninách proběhla premiéra příměstského tábora zaměřeného na soužití člověka s přírodou, jehož náplní byla mimo jiné běžné aktivity (hry, zábava ...), také starost o svěřená zvířata, která chováme v chovatelsko-pěstitelském zájmovém útvaru a nauka o základech ekologie a ochrany přírody. Jaké že pohnutky mě vedly k tomuto tématu? V dnešní době je nanejvýš důležité ukázat dětem, jak by se měli chovat ke zvířatům, potažmo k celé přírodě. K těmto myšlenkám jsem dospěl po přečtení krátkého sdělení katolického kněze a přírodovědce Otce Armanda Davida, jenž působil v 19. století jako misionář v daleké Číně a mírně jsem jeho sdělení poupravil o dnešní poznatky:

Rok co rok je slyšet úderý seker kácejících nejkrásnější stromy. Ničení těchto původních lesů, z nichž na celé zeměkouli zbývají již jen fragmenty, pokračuje s politováníhodnou rychlostí. Nikdy již nebudou nahrazeny. Se vzrostlými stromy zmizí množství křovin a dalších rostlin, které mohou žít jenom v jejich stínu. Zahynou i všichni živočichové, ať malí nebo velcí, kteří nutně potřebují les k životu, k udržení svého druhu.

Tento svět, tak úžasný pro všechny, kteří mají oči a chtějí vidět, je zatlačen do beznaděje slepým a egoistickým zaujetím, sledujícím

pouze hmotné zájmy. Krávy a prasata na jedné, pšenice a brambory na druhé straně nastoupí brzo na místo stovek a tisíců bytostí – zvířat i rostlin – které stvořil Bůh, aby žily společně s námi. Mají právo na život, ale my – lidé – je ničíme a brutálně znemožňujeme jejich existenci ...

Je na nás všech, abychom se co nejdříve zamysleli nad nekonečným znásilňováním matky přírody a učinili přítrž tomuto sobeckému a sebedestruktivnímu chování, neboť veškeré konání lidstva proti přírodě se rovná podřezávání větve, na které sedíme.

Toman Pavel

Soustředění mažoretek a irských tanců

V týdnu od 20. 8. 2012 do 24. 8. 2012 proběhlo v tělocvičně CSVČ Don Bosko na Šumbarku letní soustředění všech tří skupin mažoretek a irských tanců. Celé soustředění bylo zaměřené na opakování tanců. Holky se učily části nového tance, důraz byl kladen na techniku, ostrost, přesnost, výraz...

Děvčata chodila na tréninky po skupinách dle časového rozvrhu, během dne se vystřídalo kolem 30 mažoretek a 11 děvčat z irských tanců. Přítomní byli i rodiče dětí, které mají zájem o mažoretky. Na trénincích mažoretek byla i moje asistentka Viola, která má velké zkušenosti s mažoretkami, a která k nám dříve chodila 9 let do kroužku mažoretek. Soustředění proběhlo v klidu a pohodě, děvčata i rodiče byli spokojení. Holky dostaly na konci celého soustředění diplomy a sladkosti a pozitivně naladěné odcházely domů.

Mažoretky a tým irských tanců mají před sebou v tomto školním roce spoustu vystoupení, soutěží a přehlídek a už se těší, jak se budou moci prezentovat před publikem. Už měsíc pilně trénují a pravidelně navštěvují své kroužky, kde se připravují na nová vystoupení.

Já jim v tomto školním roce i v dalších letech přeji hodně pohody, úspěchů a krásné prezentace svého CSVČ Dona Boska. Jsem moc ráda, že mám tak skvělé tanečnice v kroužcích mažoretek a irských tanců a skvělé rodiče, kteří mi pomáhají.

Míša Hlívová

Taekwondo WTF – Pevnost BOYARD 2012

Od 2. 7. – 7. 7. 2012 se uskutečnil druhý oddílový tábor Taekwondo WTF opět a tradičně v Hradci nad Moravicí. Letos jsme však vyrazili nejen ve větším počtu než loni, ale o zábavu bylo akčně postaráno. Na naše borce čekalo mnoho úkolů, které byly někdy náročné, nechutné, časově omezené nebo trošku adrenalinové 😊.

Pevnost Boyard skrývala úkoly jako: zápasy v bahně, střílení z flusačky na balónky, vyhledávání předmětů v barevném sajrajtu, prolézání pavoučí zkratkou a další nelehké úkoly. Za každý splněný úkol či výzvu bylo družstvo oceněno klíči od pevnosti. Cestou za úkoly se nacházely i cenné předměty, které se mohly přeměnit na klíče u zbohatlého překupníka. Na konci táborové hry byly všechny klíče nalezeny, otec Fura tak mohl odejít do své doby. Copak nás bude čekat příští rok? To se necháme překvapit, jen prozradím, že to budou zážitky, které berou dech 😊, ale mohou zachránit život.

Doxyy

Rakúske Alpy v stredisku Dona Boska...

...nie, nemusíte sa báť, žiaden alpský ľadovec sme do strediska nepriviezli. To len do nášho strediska zavítala dobrovoľníčka Kathrin Mueller z Rakúska, ktorú sa nám podarilo získať do klubu Valdocco a zafinancovať jej pôsobenie u nás z európskeho programu „Mládež v akcii“. Kathrin k nám pricestovala v druhej polovici augusta a členkou našej „rodiny“ bude po dobu jedného roku. Na aspoň základné zoznámenie s ňou vám ponúkam rozhovor, ktorý vznikol asi po troch týždňoch jej pôsobenia v našom stredisku:

Ahoj Kathrin, mohla by si sa nám v krátkosti predstaviť, odkiaľ pochádzaš, akú školu si navštevovala, čo rada robíš vo voľnom čase?

Ahoj, volám sa Kathrin, mám 22 rokov, pochádzam z Rakúska, konkrétne z Tirolských Álp neďaleko mesta Innsbruck a v minulom školskom roku som úspešne ukončila Vyššiu odbornú školu sociálnu. Vo voľnom čase rada trávim čas s rodinou a priateľmi, rada hrám futbal, počúvam hudbu a asi ako každé normálne dievča rada nakupujem ☺

Prečo si sa rozhodla byť súčasťou Európskej dobrovoľnej služby (EDS)?

Stále som chcela vycestovať na nejakú dobu do cudziny. Po skončení školy som navštívila agentúru „Infoeck“, ktorá sa zaoberá Európskou dobrovoľníckou činnosťou, kde som túto možnosť pôsobiť ako dobrovoľníčka dostala. Myslím, že EDS je super možnosť pre mladých ľudí do 30 rokov, ktorí chcú na nejakú dobu vycestovať do zahraničia a pracovať tam ako dobrovoľník.

Prečo si sa rozhodla práve pre Českú republiku a konkrétne naše stredisko?

Keď mám byť úprimná, nepozerala som sa po konkrétnej krajine, kde by som chcela vycestovať. Moje rozhodnutie záviselo na type projektu a ten váš ma hneď zaujal. Počas štúdií som pracovala v sirotinci pre chlapcov a to ma skutočne naplňalo, takže práca s mladými ľuďmi zo sociálne znevýhodnených rodín mi nie je cudzia.

Aké boli tvoje prvé pocity po príchode do ČR?

Čakalo ma veľmi milé privítanie, takže pocity boli výborné. A čo ma prekvapilo? Tak asi to, že máte niektoré hypermarkety otvorené 24 hodín počas celého týždňa ☺.

Ako si zatiaľ spokojná s prácou, ktorú robíš?

Práca je skutočne super, akurát si prajem, aby som čo najskôr rozumela česky, hlavne kvôli komunikácii s deťmi pri práci. Ale teším sa na aktivitu „konverzácia v nemčine“, ktorú budem v spolupráci s tímom klubu Valdocco viesť.

Je niečo, čo ti tu veľmi chýba?

Rodina a priatelia mi samozrejme chýbajú, no a takisto mi chýba moje morča, ktoré som musela nechať doma.

Ako ti chutí strava v Českej republike?

Vo všeobecnosti mi jedlo v Českej republike chutí. Síce dosť veľa jedál je z mäsa a zemiakov a ja som predovšetkým „taliansky“ typ, takže mám rada cestoviny a zeleninu, ale ako vravím, jedlo mi chutí a nemám s ničím problém.

Poznáš už nejaké české slová?

Niekoľko slov, či jednoduchých viet už ovládam, napríklad: Ano. Ne. Nic moc. Jak se máte? Jak se máš? ovce, králík, oběd, chudák, pes, záchod, Máš hlad? Jste unavení? čaj, jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět, deset, jedenáct, dvanáct, třináct... Kolik stojí? Já jsem z Rakouska. Co je to? Kde je stůl? banán, brokolice, cukr, dort, chleba, jablko, káva, knedlík, máslo, maso, mléko, pivo, salám, víno, zmrzlina, třešeň, švestka. To je škoda. To je nesmysl. Dobrý den. Dobrou noc. Na shledanou. Jak se jmenuješ? Odkud jsi? Co děláš? Děkuji. Prosím. Já jsem dobrovolnice.

Kathrin, veľmi pekne ďakujem za rozhovor a za celé naše stredisko si želám, aby sme Ti počas Tvojho pôsobenia u nás aspoň sčasti nahradili Tvoju rodinu a takisto Ti prajem veľa pohody a optimizmu pri službe, ktorú budeš u nás v stredisku vykonávať.

Roman

Maják se otřásá v základech

Název článku asi nikoho nepřekvapí, v klubu Maják na “trojce” to žije už přes dva roky. Děti a mládežníci, kteří do klubu chodí, jsou sami o sobě živly. Jednou (někdy i vícekrát) týdně se stěny klubu rozdují tóny kapely Street boys. Letos jsme však přidali do klubové nabídky ještě další “hlučnou” novinku - drumbeny - jednoduché bubny z lisovaného papíru a překližky. Důvod byl prostý: naše ratolesti neustále do něčeho třískaly - nejčastěji do stolu, což nám všem někdy pěkně lezlo na nervy. Nutno ovšem dodat, že alespoň třískaly do rytmu. Shodou okolností jsem v té době narazil na internetu právě na drumbeny a nápad byl na světě!

Sehnali jsme peníze a kromě drumbenů koupili také různé perkusní nástroje - štěrkátka, dřívka apod.

Od letošního září probíhá v klubu každý týden nepřeslechnutelný kroužek. Byl jsem příjemně překvapen tím, jak jsou některé děti rytmicky nadané a šikovné. Je to zážitek, když hraje najednou šest drumbenů (věřte, je to pořádný rachot!) v téměř dokonalé souhře. Mým cílem je s dětmi nacvičit nějakou rytmickou sestavu, kterou pak ukážeme světu. Uvidím, jestli z toho dříve mně nebo někomu z mých kolegů nepřeskočí...

Ondra

Otvíračka na Šumbarku

Na první den v novém školním roce jsme připravili společnou zahajovací hru. Ještě před začátkem provozu jsme zašli na chvíli do kostela sv. Jana Boska na úvodní modlitbu a pak už nám nic nebránilo poprvé po prázdninách otevřít dětem dveře střediska :-).

Nejprve jsme se shromáždili v jídelně, kde se vysvětlily pravidla a děti byly rozděleny do čtyř skupinek. Úkolem každé skupinky bylo 3x navštívit všechna stanoviště interních i externích pedagogů, kteří měli pro ně nachystány různé úkoly. Za splněný úkol dostalo družstvo ústřížek zprávy, kterou bylo třeba na konci hry poskládat dohromady a nalepit na papír. Hra probíhala bez větších zádrhelů, jen časově se trochu "nestíhala".

Po skončení soutěže jsme se sešli venku před střediskem, kde proběhlo vyhodnocení, předání odměn a zapálení "táboráku". A pak už jsme jen seděli kolem ohně, opékali jsme chlebíky (někteří i párečky) a taky jsme si trochu zabubnovali :-). A jakou zprávu vlastně skládaly děti během hry? Poskládaný citát zněl: "Vydej se na cestu štěstí".

Tak kéž se nám to daří i v tomto školním roce :-).

Bohr

Velké letní dobrodružství

Po roce jsme opět strávili čtrnáct super dní na Orlím hnízdě ve Pstruží, kde pravidelně jezdíme na letní tábory. Uspořádali jsme dva turnusy. Poprvé byly přichystány na každý turnus jiné táborové hry. První týden jsme se podívali do pravěku a tábor se jmenoval „Prehistorik – vzkříšení ohně“. Na druhém turnuse jsme procestovali svět s názvem „Cesta kolem světa za pět dní“.

„Prehistorik – vzkříšení ohně“ byl zaměřen na pravěk. Museli jsme si vyrobit vlastní obydlí, rozdělat oheň bez pomoci sirek, vytvořili jsme si vlastní pravěké oblečení, lovili jsme mamuty a dokonce jsme navštívili cizí pravěkou vesnici, ve které jsme se naučili péct placky na kameni, vyrábět hliněné misky a pokusili jsme se rozdělat oheň jen pomocí luku a dřívěk. Návštěva vesnice měla velký úspěch, protože vedoucí se zhostili tohoto úkolu opravdu originálně. Vytvořili si vlastní pravěkou vesnici s obydlím, ohništěm, převlečením do pravěkých oděvů, políčkem a vším co k takové vesnici patří. Děti měly za úkol se s těmito pralidmi seznámit, naučit je něco ze současnosti, přinést pokrm. Dále museli porozumět pravěké řeči a v této řeči přečíst uvítací řeč. V jedné z těchto řečí byla pozvánka do jejich

vesnice, a tak se pralidé neplánovaně také vydali na návštěvu. Nevěděli, co mají čekat, ale děti se úlohy hostů zhostily velice dobře. Ukázaly pralidem, jak by se mohli umýt, kde spí, snažili se je naučit jíst lžící. Nakonec se všichni rozloučili a pralidé opět odešli zpět do své vesnice. Protože nám přálo počasí, využili jsme i místní bazén, absolvovali celodenní výlet na Lysou horu a poslední den tábora jsme absolvovali velké stěhování pravěké vesnice, čímž táborová hra vyvrcholila.

„Cesta kolem světa za pět dní“. V této táborové hře jsme postupně navštívili všechny obydlené kontinenty a naučili se něco z jejich kultury, života a historie. V Evropě jsme například stavěli Eiffelovu věž, v Asii jedli čínskými hůlkami, v Africe jsme těžili zlato a mumifikovali každého člena expedice, v Americe stavěli mrakodrapy a v Austrálii si užívali nádherných pláží a sluníčka. Každý člen expedice měl vyroben svůj cestovní pas, do kterého získával za splněné úkoly v každém státě razítko. Po splnění úkolu se expedice mohla posunout dále. Za splněné úkoly získávaly expedice části světa, ze kterých měli za úkol během celého tábora poskládat mapu celého světa. Kromě plnění úkolů se o každém kontinentu dozvěděly několik důležitých informací, které se musely naučit a v závěrečné hře své znalosti uplatnit. Samozřejmě nechybělo opět koupání, výlet na Smrk, táborák a spousta další zábavy.

O oba turnusy se pečlivě starali všichni pedagogové, zdravotník ošetřoval naše bolístky a kuchaři nám vařili ty nejlepší lahůdky. Všem samozřejmě patří velké poděkování. Už teď se určitě všichni těší na další velké prázdniny, ve kterých se opět sejdou a zažijí nová dobrodružství.

Jiří Matuš

Prostřeno pod širým nebem

Letos poprvé proběhl příměstský tábor ve vaření s názvem „Prostřeno pod širým nebem“, který se konal ve středisku na Šumbarku. Tábor jsem pořádala s kamarádkou Ivou Janíčkovou. Byl určen pro děti navštěvující zájmový útvar vaření, ale možnost dostali i ostatní. Přestože vaření navštěvují pouze děvčata, potěšilo mě, že se na tábor přihlásili i 3 kluci.

Jak již název napovídá, stolovalo se a jedlo samozřejmě venku. Počasí nám přálo, takže jsme si mohli užívat sluníčka a zároveň si pochutnat na připravených dobrotách. Děti byly rozděleny do 2 skupin. Jejich úkolem bylo založit si svoji vlastní restauraci, pojmenovat ji a vytvořit jídelní lístek. První skupinka vařila jídla pro skupinku druhou a naopak. Na každý den jsme měli pozvaného hosta, který s námi poobědval. Kromě obědů se připravovaly i sladké dezerty. V úterý jsme jeli na výlet do Beskyd. Cestou jsme sbírali borůvky na středěční borůvkové hody. Z nich jsme pak připravili výborné borůvkové knedlíky a borůvkové koláče s tvarohem. Děti, které měly zájem, mohly také ve čtvrtek ve středisku přespát. Za splnění některých úkolů děti získávaly virtuální peníze, za které si pak ve čtvrtek večer dražili a kupovali večeri. Měly možnost koupit si jak pečivo, salámy, sýry, tak také sladkosti a brambůrky. K našemu velkému překvapení si nevybraly pochutiny, ale šetřily a daly přednost plnohodnotnému jídlu. Za zbylé peníze si koupily i sladkosti, ale ty si nechaly na druhý den s tím, že na večer se nebudou přecpávat. Během tábora jsme chodili ven, hráli spoustu her a všechna jídla se myslím moc povedla. Děti byly také spokojeny a příští rok tábor určitě zopakujeme.

Žaneta

Maják má zahradu

Začátkem srpna tohoto roku se rozrostly prostory Majáku o zahradu, kterou nám pronajal Magistrát města Havířov. Nejprve se musely do práce pustit sekačky a křovinořezy a prokousat se vysokou trávou a křovinami z náletu. Během příměstského tábora koncem prázdnin jsme se s dětmi z klubu pustili do celkového úklidu. Práce bylo dost, posuďte sami: sbírali jsme kameny a větve, aby se příště lépe sekalo, hrabali jsme trávu, která byla posečena.

Při práci si děti představovaly, jak by to mohlo v budoucnu vypadat. Jeden by tady chtěl bazén, a je to vlastně jednoduché. Pískoviště se trochu prohloubí a obloží kachličkami. :-) Také by tu neměl chybět tobogán. Jiný by tu chtěl hřiště na fotbal, a další mnoho prolézaček. Samozřejmě by tu nesměla chybět trampolína.

My dospělí máme ale jiné plány – praktické. Letos, ještě na podzim, chceme dodělat oplocení a snad v budoucnu tu bude stát hřiště třeba na fotbal a také spousta prolézaček a možná i trampolína.

Alan

Exotic summer v klubu Valdocco

Klub Valdocco pro mladé lidi ve věku 14 – 26 let z Havířova oslavil letos v červnu své páté narozeniny a pravidelně nabízí mladým lidem nejrůznější pravidelné i příležitostné aktivity, jejichž prostřednictvím mohou mladí lidé neformálně rozvíjet své schopnosti, dovednosti, ale i vědomosti. 24. 8. 2012 zorganizoval klub ve spolupráci s organizací AIESEC Karviná netradiční akci pod názvem Exotic summer. Během jednoho odpoledne měli mladí návštěvníci klubu možnost setkat se s téměř stejně starými vrstevníky z Číny, Maroka, Jordánska a Turecka.

„Mezinárodní spolupráci se ve Valdoccu věnujeme druhým rokem. Nejdříve se podařilo díky programu Mládež v akci získat dobrovolnici ze Španělska, která se na rok stala součástí týmu. Letos na přelomu dubna a května vyrazili poprvé mladí lidé z klubu na mezinárodní výměnu mládeže na Kypr, opět v rámci programu Mládež v akci, kde jsme strávili devět dní ve společnosti 60 mladých lidí z 11 různých evropských zemí a uvědomili si, jak je pro naše mladé přínosné setkat se s lidmi z jiných kultur a rozšiřovat si své znalosti o jiných zemích takovým způsobem. Když se objevila nabídka AIESECu, neváhali jsme ani minutu.“

V rámci akce prezentovali zahraniční hosté klubu své země, své zvyky, svou kulturu a také své jídlo. Mladí Valdočáci mohli ochutnat marocký, čínský nebo jordánský čaj, turecké sušené ovoce, vyzkoušeli si správné držení čínských hůlek, psaní v arabštině i klasické marocké či jordánské oblečení. Pracovním jazykem celého setkání byla angličtina. Dostatek prostoru byl věnován i neformálnímu posezení, zkoušení tanečních podložek nebo hry KanJam, která je ve Valdoccu absolutní novinkou. S radostí jsme pozorovali, jak se naši mladí, kteří v sobě mají odpor ke škole či jakémukoliv vzdělávání, se zájmem účastní prezentací, vyměňují si vzájemně nové poznatky, které získali během rozhovorů se svými novými kamarády, a zkoušejí si věci, o kterých zatím ve školách jen slyšeli. O Exotic summer se pak v klubu ještě několik dní mluvilo, což je znamením úspěchu této akce u našich klientů.

Úspěšnost akce potvrzuje i Vladim, osmnáctiletý klient klubu Valdocco: „Akce se mi fakt líbila. Přijeli lidé z jiných zemí, poznali jsme nové kultury a tradice, naučili se pár cizích slov a dokonce jsme vyzkoušeli i jejich jídlo. Uvědomil jsem si, že jazyk, kultura ani barva pleti není překážka pro vytváření vztahů a byl jsem opravdu překvapen, že i můj vrstevník z Číny má stejné zájmy jako já.“

V prosinci chystáme v klubu Valdocco podobnou akci, opět ve spolupráci s organizací AIESEC. Tentokrát budou mít mladí lidé možnost poznat vánoční tradice jiných zemí a podle prvních informací AIESECu, který zajišťuje výběr lidí pro tyto akce, opět půjde o mladé studenty ze zemí, se kterými se běžně nepotkáváme, jako např. Kazachstán, Thaiwan apod. A pokud se podaří najít vhodné téma pro výměnu mládeže, rádi bychom s mladými lidmi opět vyjeli do zahraničí.

RoMi

Salesiáni z Polska nás opět pozvali na turnaj

Opět nám začal školní rok a s ním se otevřely brány středisek v Havířově. Pomalu začínají fungovat zájmové útvary, do kterých se vracejí staří známí, ale i noví zájemci. Mezi tradiční zájmové útvary samozřejmě patří stolní tenis, který má hlavně ve středisku na městě dlouholetou tradici. A hned na začátku školního roku nás čeká jedna velká akce a to hned v zahraničí.

Rok se s rokem sešel a salesiáni z polských Suwalek splnili své předsevzetí a uspořádali již druhý ročník turnaje ve stolním tenise pro salesiánská střediska. Letošní turnaj se koná 20. - 23. 9. 2012. Nominaci jsme nechali vyloženě na jednotlivých střediscích v České republice. Nakonec to vypadá tak, že do Suwalek vyrazí čtyři sportovci z Havířova a tři z Brna. Havířovské středisko budou reprezentovat Lukáš Štětina, Ondřej Štětina, Vanesa Antlová, Matěj Mazůrek a trenér Jiří Matuš. První tři jsou již ostřílení hráči, kteří nás reprezentovali v květnu 2012 na Mezinárodních hrách v Krakově, ze kterých jsme přivezli celkem pět medailí. Matěj je nejmladší a na takovýto turnaj jede poprvé.

Do Polska vyrážíme autem brzo ráno ve čtvrtek 20. 9. 2012. Čeká nás dlouhá cesta přes celé Polsko. Ubytování budeme jako loni v hotýlku, který je hned vedle haly, kde se hraje. Letošní turnaj je rozdělen celkem do čtyř kategorií a hrát by se měly dvouhry i čtyřhry. Určitě nás čekají i výlety do okolí, protože v okolí Suwalek je spousta národních parků s krásnými jezery a lesy. Pokud bude akce minimálně tak povedená jako loni, mají se všichni účastníci na co těšit a určitě prožijí čtyři krásné sportovní dny.

Určitě se budeme snažit neudělat ostudu a dobře reprezentovat Českou republiku, a pokud se podaří, dovezeme možná i nějakou tu medaili.

Jiří Matuš

P.S. Tak jsme se stihli vrátit z turnaje ještě těsně před uzávěrkou čísla, a proto se pokusím pár řádky popsat jeho atmosféru. Turnaje se zúčastnilo opravdu mnoho dětí. Bylo jich kolem sto šedesáti. Přijeli účastníci z Běloruska, Ukrajiny, Lotyšska, Litvy a samozřejmě Češi a domácí Polsko. Hlavním hracím dnem byl pátek a sobota. Vše začalo slavnostním zahájením se vším, co k tomu patří. Dokonce i svého živého maskota tam měli. Konkurence byla velice vysoká a tentokrát naše výprava skončila pod medailovými místy. To ale nezkazilo pěknou a přátelskou atmosféru celého turnaje, který probíhal naprosto hladce. Děti si našly nové kamarády, což se jistě projeví na jejich „facebooku“, a když jsem se jich ptal, jestli si to příští rok zopakujeme, tak všichni svorně souhlasili.

fotka z loňského ročníku

Co z toho dítěte jednou bude?

Ptají se mnozí tváří v tvář narozenému nemluvněti, ale i později školákovi nebo i dospívajícímu mladému člověku. Zvláště když toto dítě patří dnešním jazykem pojmenované mezi nepřizpůsobivé občany.

Tyto otázky jsme si kladli i my, kteří následujeme otce a učitele mládeže sv. Jana Boska, když jsme stáli před rozhodnutím, zda začít naši misijní práci mezi Romy v Havířově „Na Trojce“. Naši odpovědi bylo otevření klubu Maják v sociálně vyloučené lokalitě Havířov-Šumbark.

Naše práce mezi Romy navazuje na salesiánskou novou misijní práci, o které jsme rokovali v Košicích na konferenci s názvem „Salesiáni Dona Boska kráčejí s Romy“. Může za to jistě požehnání P. Václava Klementa, které jsem si tehdy vyprosil pro Šumbark a dílo Dona Boska v Havířově. Toto jsou konkrétní plody. Věříme a žijeme v přesvědčení, že toto je přesně to, co chtěl Duch svatý na přímluvu Panny Marie prostřednictvím Dona Boska a jeho následovníků i tady u nás v Havířově. Naše každodenní práce mezi nejchudší mládeží dnešního světa by nebyla možná bez vašich modliteb, obětí a finančních darů. Jen díky vám a s vaší podporou v zádech, naši milí dobrodinci a sympatizanti, se může uskutečňovat tato misie uprostřed města. Děkuji vám z celého srdce a jsem vděčný za každý viditelný i neviditelný dar. Za každého z vás je v kapli Panny Marie pomocnice vždy 24. dne v měsíci sloužena mše svatá.

Letos v srpnu jsme dostali do užívání u klubu Maják obrovskou zahradu o výměře 4000 m². Tuto musíme kompletně zkulturnovat a vytvořit zázemí pro romskou mládež i mimo budovu klubu. Vždyť Don Boskovu oratoř tvoří 4 pilíře, na kterých stojí – rodina, škola, hřiště a kostel. První tři už máme a s vaší pomocí udržujeme při životě. Kéž Pán a Don Bosko požehnají i čtvrtému pilíři a pomohou jednou vybudovat „Na Trojce“ pro Romy kostel bl. Zefirána.

Žehnám + vám

Jindřich Honěk ASC, salesiánský spolupracovník
jáhen a ředitel střediska

OZVĚNY Z ORATOŘE
HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01,
TEL. 596 810 145 VYŠLO: 28. 9. 2012